

PUBLICUM

CAROLI SANGRII

E T

JOSEPHI CAPYCII

Nobilium Neapolitanorum

F U N U S

A CAROLO AUSTRIO

III. Hispan. Indiar. & Neap. Rege

I N D I C T U M

E T

Ab Illustrissimo, Excellentissimoque Viro

WIRICO COM. DE DAUN

JOSEPHI CAES. Militum Tribuno, ejusq. copiis

in Regno Neap. cum summo imperio Praefecto,

& Regni Moderatore Pro-Rege

C U R A T U M

NEAP. Typis Felicis Mosca, Anno clolcccviii.

Permissu Publico.

CAROLO AVSTRIO
III. HISPAN. INDIAR. ET NEAP. REGI
PIO
QVOD VELIT
FELICI
QVOD POSSIT
AMPLISSIMA PARARE REGNA
VT DEFVNCTIS DE RE AVSTRIACA BENE MERITIS
IVSTA FACIAT
WIRICVS COMES DAVN.
IOSEPHI CAES. MILITVM TRIBVNVS
EIVSQ. COPIIS IN REGNO NEAP.
CVM SVMMO IMPERIO PRAEFECTVS
EIVSDEMQ. REGNI VICARIVS MODERATOR
QVOD
IOSEPHI CAPYCII ET CAROLI SANGRII
PVBLICVM FVNVS
EXCOGITATIS HONORIBVS A SE CVRANDVM MANDAVIT
HOC DESCRIPTVM LIBRO
VENERABVNDVS MITTIT
PRAECLARAS AVTEM
PIETATIS MVNIFICENTIAE FIDEI MAGNIQ. ANIMI
INDE EI PARTAS LAVDES
SI QVIS ORATIONE COMPLECTI POSSET
HEIC CONCLVSAS
MITTERET QVOQVE

ACTA FUNERIS.

Ub initia belli de Hispaniensis Imperii successione, aliquot Neapolitani, nobili genere orti, Austrii Principis studio, & Austriaco jure ducti XI Kal. Octobris anno MDCCCI in principe Regni urbe Neapoli CAROLUM AUSTRIUM Neapolitanorum Regem appellarunt. Sed quia incoeptum, destituyente consilium Fortuna, inter ipsa tentamina disturbatum; plerique Regno ad Leopoldum Caes. exceſſerunt: a quo sancte in fidem recepti, & pro cujusque virtute, ac merito liberaliter habiti sunt. Carolus autem Sangrius, & Josephus Capycius, hic e Ra-
a fra-

franensium, ille e Sanctolucidentium Marchionibus, primus morbo impeditus, alter fugam perosus, oppressique, pro CAROLO Rege mortem, uti viros fortes decet, imperterriti oppetiere. Sed sexto post belli anno, cum Neapolitana expeditio praeclarissimo, fortissimoque viro, Wirico, Comiti de Daun a JOSEPHO CAES. decreta esset; CAROLO Regi, ea deliberatione renunciata, prima curarum fuit; Regno parto, primum omnium Carolo Sangrio, & Josepho Capycio publico funere parentari. Itaque Daunius per summam nominis auctoritatem, quam praeclarissima rerum gestarum fama sibi comparavit, inoffenso agmine universam Italiam emensus, vix Regnum, Regnique caput Neapolim ingressus est, quum a Rege literas ea de re ipsi, tanquam agmen adhuc facienti scriptas in banc sententiam accepit.

Cum eorum, qui per gloriam pro meo regno occubuerunt, cum omnium, tum Caroli Sangrii, & Josephi Capycii maxime, & quam bene sint de me fide, & amore meriti memor agam; Cumque mihi ipsorum capita Andecavensium Ducis jussu in urbe Neapoli ostentui exposita esse dicantur; jam tempus datur (spero enim ex sua virtute Deum Opt. Max. meae jus causae in ejus expeditione Regni adjuvaturum) ut iis sepulchrum pro virorum, ac rerum gestarum dignitate honorificum extruatur. Ac pro imperio item jubeo, iisdem illico funus, quantum pote est, magnificenter instructum cures: ad quod omnes Magistratus tecum fre-

frequentes majoris honoris caussa conveniant. Praeterea sepulchris epitaphia, quae & talium, ac tam fortium virorum fidem, & meum erga eos gratum animum moneant, proponantur; ut omnes sciant, & posteris innotescat, quod summa eorum erga me studia uti Dux Andecavensis, quo alios deterreret, mortis exemplis in ipsos editis coercere conatus est; perinde ego honore affici diligam; ut exemplo sint, in quo meorum fides subditorum ad imitandum ceteris proponatur. Illud autem moneo, quod, si forte nondum Neapolim ingressus haec acceperis iussa, primum omnium id funus, quibus indixi honoribus, exequaris; meque de eo facto, nam scire cupio, facias certiore. Barcinone IV. Idus Julias Anno MDLCCII.

Itaque Daunius ex templa Regia mandata, ac sedulo facere instituit: & in Divi Dominici sacra aede, quae & Regi juris est, & utriusque viri familiaria sepulchra habet, edi placuit funus. Tum Capycii ossa, quae in Divae Mariae Coronatae, in Apenninis Campaniae montibus, ubi occubuerat, sita erant, effossa sunt; & clam in principem urbis arcem, Castrum novum dictam, translata; & cum capite, quod ibi erat, composita. Nam Sangrii in ejusdem arcis sacra aede integrum jacebat corpus humatum. Ad haec aerarii Quaestorem jubet, qui de aere publico opera faciunda locet: mandatque Benedicto Laudato Congr. Casin. in Regio Monasterio DD. Severini, & Sossii Priori, viro divinarum rerum adprime docto, ut oratione la-

*tina defunctos pro concione laudaret ; & Johanni Baptistae a Vico , Regio eloquentiae Professori , ut cetera funerum solita exequeretur : quae omnia , quo curatiora , & magnificentiora succederent , Regis de funere placitum utili interpretamento diutius tractum est . Tandem ix. Kal. Martii mensis proximi indictum : sed pridie ejus diei ita instauratum . Pullo sacra arcis aedes paratu : & in media aede statutum feretrum , culcita ex auro textili stratum ; ad cujus angulos gentilicia utriusque stemmata acu picta . Super feretro duo capula eodem vestis genere circumtectae : ad quorum inauratas seras texta cujusque stemmata pbrygiata : ibique intus plumbatae arculae , ubi cujusque ossa secretim condita . Super quoque capulo scipio militaris , ensis , corona , nobilitatis , & militaris honoris insignia . Juxta feretrum homines , Praeficarum instar , lugubri veste graves gentilicias defunctorum imagines hastis praefixas sustinebant . Igitur , tanquam super corporibus recens exanimatis , ad meridiem usque sacra piacularia facta , & suprema officia soluta . Meridie exacto in arcis , qua efferendum funus erat , cunei militares dispositi : & squalentibus signis , versisque armis , & moesto sonore Militia defunctos lugebat viros . Vergente ad occasum die ita funus elatum . Principio peditum cohors eodem tristi cultu praecedebat . Tum biscentum e Dominicana Familia Coenobitae , & Johannitae Canonici eum accensis funalibus bini procedere . Dein generosi equi duo
lon-*

longa luctuosae vestis trabebant firmata, pedes sanguine in ostentationem saedati, quasi iis de industria corruptis, quando non amplius dominis, usui essent praeterea nemini. Porro, quos Praefectas diximus imitari, gentilicias imagines praeferebant. Fumus autem comitabantur viri nobiles, qui culcitae sustinebant oras: & Amplissimus Ordo, ac majores Magistratus cum urbani, tum militares sequebantur. Tandem altera peditum cohors claudabat pompam: quam ita instructi ex arce per Franciscanam in Toletanam ingressi, inde in Matalunensium Ducis viam digredientes in Divi Domitici aedem perduxerunt. Postero die iustitium indictum: & cives frequentissimi in funeris aedem confluere; quibus in hunc modum ornata patuit. In templi fronte pictura incrat, quae templi vestibulum ex marmore affabre incrustatum referebat: atque fronte ipsa nigris ornata vittis auro textili fimbriatis ad moestitiam decora: hinc, atque hinc inter antas tanquam marmorea utriusque viri signa vittis adpenfa videbantur. In vestibulo tabula inscripta, quorum sumus virorum, cur in eo potissimum templo, quo merito, & a quo indictum, monebat cives. Interiora templi, quae sectoris opere indulta sunt, nigris item distincta vittis: & vittae in speciem auro praetextae, vel super testacea lorica argute excurrabant; vel in basilicae corona arte contrabebantur in nodos, ut hinc, atque hinc per arcum vana quodammodo pendentes faceret sinus. Super valvis defunctorum icones virorum graphice expres-

expressae: in quas contuentes cives, dum eorum memorant vitae adversa, & funeris publici praeclarum spectant honorem, Summi Numinis providentiam admirantur. Ad summos autem arcuum angulos tabulae pictae adpensae, & ad imas tabulas ceu evoluti codicilli applicati. Tabulae autem picturas, codicilli carmina emblematum exhibebant. Hinc ad pilarum capita, super quas ipsi pendent arcus, antiquorum exemplo, qui dicta vitae agenda utilia inscribebant in templis; ejusmodi dicta e re nata in minoribus tabellis proposita legebantur: ac tum dicta, tum emblemata vel nobile virorum genus, virtutes, fortunam, facta; vel Regis in eos pietatem, & munificentiam; vel eximium publici funeris honorem significabant. At in media aede temporarius tamquam ex porphyrite tumulus quadrangula facie extructus erat; qui pro basilicae modo latera fronte babebat oblongiora: isque per gradus fastigiatus corona templi tenus exsurgebat. In tumuli basi, quae valvas spectabat, Sangrii; ab altari vero Capycii epitaphium legebatur. Circa imum tumulum complura, & ingentia ex argento candelabra, & alia per tumuli gradus spissim statuta; & e summae basis angulis alia quasi multorum luminum fercula ad summum usque tumulum consurgebant; ita ut cunctis accensis, & per summam concinnitatem, copiamque dispositis non tumulus collucere, sed pyra instructis, ut ita dicam, facibus conflagrare videretur. Sub summo tumulo culcita, quam diximus, con-

tecto

teſto illata oſſa : ac ſuper eo ex auro textili pulvinaria ; ac inſuper ſcipiones militares , enſes , coronae . Altare autem , araeque ſpiſſis luminibus inluſtres , & ſacro inſtrumento praedivites : atque in iis univerſum mane inferiae celebratae . Tandem ſolenne ſacrum in altari ad ſymphoniam factum : cui Daunius ProRege , & primaria , ac leſtiſſima Foemina , Barbara , Comes Daunia , ProRegina , Decuriones Civitatis , Summus Senatus , ceterique Magiſtratus , ac militares Tribuni , ac plurima Nobilitas adfuere . Solennibus operatis , Benedictus Laudatus defunctos pro ſuggeſtu gravibus rerum argumentis , & Patrum ſtylo laudavit . Perorata denique oratione , Daunio , ejuſque uxori , ac omnibus , qui ad funus honore digni convenerant , in Templi exceſſu libros , in quibus haec omnia typis mandata ſunt , viri ad id adſignati diribuere : uti & ad Regem , Reginamque , ad Caefarem , & Auguſtas miſſi . Et illud decretum , uti , peracto funere , in media culcita Regia inſignia pbrygio item opere extarent : eaque ſacrae funeris aedi , rei actae monimento relinqueretur : & capula , uti ſolet , in Regio Coenobii conditorio aſſervari : & in Capyciorum Sacello , & Sangriorum Ara ex marmore ſepulchra extrui , ubi cujuſque conderentur oſſa , & in marmoreis tabb. epitaphia inſcriberentur : quae , quando iis honores a Rege ex aequo juſſi , & una inſcriptionum praefcripta formula , ad unum ferme exemplum concepta ſunt .

Digitized by Google

ORATIO.

DIVINA terrarum orbis Princeps Voluntas , quæ altissimis consiliis , stabilique nutu , cœlo , terrisque involuta moderatur , quæque , ut cum Prospero loquar , rerum metas secum habet , & numeros , cuique acta , & agenda simul assistunt , nunquàm nobis admirationem sui , venerationemve ingereret , nisi quandoquè per vias incomprehensibiles , theatrum nobis aperiret , in quo vel diù cupita possidemus , vel multis , quæ nobis grata obveniunt , lætamur impensius . Cupiditas enim nostra , quæ nec expletur , nec satiatur unquam , futuri haud patiens , dum dies , vel hora , rerum , quas expectat , proteulat usuram , mox vel desiderata desperat , vel ad alia declinans ventura contemnit ; mirabilis verò Deus , ut sapientiæ , scientiæque suæ altitudine mortalium genus , omnia sese æterno consilio regere , & à fine usque ad finem disponere , edoceat , causas causis innectens , per varios eventuum , veluti tortuosos anfractus , perque varios currentium , & recurrentium

A tium

tium mutationum flexus , id sanè præstat , ut dies , vel hora nobis improvisè concedat , quod tunc expectare , nec putabamus . Si tantæ quidè veritatis non ratiocinationes nobis , non auctoritates , non exempla suppeterent , quis negare audebit , ex hoc solùm , quod hodie in hac Sacra Basilica conspiciamus , firmissimum cunctis emersurum Divinæ Providentiæ argumentum , cuius , & si pretium foret , tenaciùs evaderemus Assertores . Exequiarum Justa , quibus tristi vultu , Humanissimi Proceres , assidetis , quæve ego , præteritarum recordatione rerum interturbatus , lamento , si nescitis , sic voluit excitata Inviçtissimus CAROLUS TERTIUS , Hispaniarum , & Neapolis Rex Augustissimus . In hoc itaque ferali spectaculo , funebrique pompa , gloriosis cineribus Caroli de Sangrio , è Sanctolucidentium , & Josephi Capycii , è Rosframentium Marchionibus , Christiano ritu parentamus ; his Duobus , quà fortitudine , quà fidelitate Heroibus , quos humus tumultuario quondam , ac tacito excepit funere , post exactum lustrum , annumque alterius penè secundum , parentales honores sollemniùs excitamus . O nunquam satis , inter clarissimos Reges , eximia Austriacæ domus Pietas commendanda ! quæ certè , instituti immemorem , aliò raperet Orantem , ni merita laude fortissimos Viros , inter majores bellorum curas cumulandos esse , vel unus Carolus imperasset . Minimè vos latere arbitror A. A. in Regia Barchinonensi Aula , dum de nupera expeditione agebatur Neapolitana , unum omnium judicium , unumque inter Majores Aulicos fuisse consensum , de militari scilicet apparatu ,

3

tu, hostibus profligandis, urbe capeffenda, castris muniendis, legibus dandis, vectigalibus denique pensitandis; id inter eos sapientes Viros, ut proprium exposcebat munus, negotii erat, & rerum agendarum summa. Clementissima verò Regis nostri CAROLI Indoles, avitæ pietatis vestigia proterens, qui crederet, inter majores redintegrandi sui Imperii sollicitudines, non minorem animoolvebat curam; ut primum nempe exoptatissimum fidelissima Neapolis suum exciperet Regem, prior sui Administri occupatio foret, Josephi Capycii, & Caroli de Sangrio cineribus amplissimum funus, sacras inferias, dignumque sepulchrum Viris illustribus instaurare. Hanc, quam diu erga tantos cives, bonam conceperat gratiam, opportuno, quod Deus elargitus est tempore, singulari manifestavit imperio, cui nos, magna Neapolitani nominis laude, hisce exequiarum muneribus hodie obtemperamus. Dum igitur vos tantum Regiæ Pietatis, Clementiæ, ac Religionis, ut æquum est, commendatis officium, Ego ejusdem propositi conabor vobis altius proferre mysterium.

Nullum puto AA. tanta mentis hebetudine laborare, tantumque judicio jacere, ut rem, in qua versamur, cortice tenus explorans, nihil in ea deprehendat, nihil contempletur, præter hanc amplissimam pompam, quam, oculis subjectam, conspiciamus; nam sicuti hujusce divini consilii altius repetendum est principium, ita & in Rege nostro ejusdem rei causas, finesque ulterius vestigare debemus; propterea, ut disertè monet Augustinus,

A 2

sicuti

sicuti proprium Divinitatis est, unico suæ Infinitæ mentis consulto omnia prospicere, omnia providere, ita quandoque unico verbo, unico externo opere, etsi non omnia propter nostræ mentis imbecillitatem, attamen plura explicare, plura facienda imperare, plura addiscenda monere, compertum est Exquirenti; Haud enim religiosè teneremus, si divinæ mentis, quæ nobis proponuntur oracula, post unicum conceptum putaremus effœta. Ex hominibus igitur, qui divinæ mentis proprius putandi sunt participes, profectò sunt ii, qui speciali Divinæ providentiæ consilio ad eam devenerunt dignitatem, ut absoluto imperio ad homines regendos sint destinati; par enim est, ut Reges, quibus Deus in terris sui summi imperii concessit vices, Ipsi quoque in moderando, quoad fieri potest, assimilentur; characterem igitur quodammodò Divinitatis in fronte Regis Deus obsignat, quo homines ad amorem, timorem, & obedientiam, humana veluti Religione, trahantur. Revocate quæso animum ad Regis nostri avitam Pietatem, Moderationem, Justitiam, Æquanimitatem, & comperietis, ipsum supra quoscunque alios Divinam præferre similitudinem, ex qua tanta sui nominis pace, bello, legibus, victoriis increbuit fama, ut provinciæ, & Regna, ultrò se ei subicere, felicitati ascribant; si ita res est, ut nosmet ex nupera nostra acclamatione fateri debemus, quis inficias ibit, ipsum esse supremi Principis veram ideam, Divinique Imperii lucidissimum exemplar. Si hoc fortasse à vero deflectere, quis opinabitur, & oppidò, quàm

5
quàm par sit , me ostentum proferre putet ; prætere-
reat mecum innumera . Hodiernum solùm fune-
brium longum ordinem pomparum fatis superque
demonstrare , Divinitatis eum Imaginem præferre
expressiorem , fateatur oportet ; Hic unus dies
emortualium cæremoniarum annosæ quoquè ætatis
absorbet gesta , etli præclarissima ; neque hoc nos
exploratum habebimus , nisi in hac funebri pom-
pa , procul à vulgari sententia , exquisitum Regis
nostri aperiamus molimen . Putant vulgares homi-
nes fortasse , hodierna luce aliud non fieri , nisi ut
gloria , quam incomparabiles viri Joseph Capycius ,
& Carolus de Sangrio sibi compararunt , in nobis
refricetur , quippe qui veræ virtutis emensi stadium ,
ad supremas laudes feliciter pervenerunt , ut horum
glorioso exemplo Posteritatem non pigeat , eorum
amplecti imitamenta : hoc quidè detrectandum
non est . At verò qui hujus novitatis penetralia su-
bibit , & bonæ voluntatis affectu , ut par est , judi-
cium proferre voluerit , procul dubio completum
deprehendet , illud Divini Spiritus , apud Petrum , Ora-
culum : Subjecti estote Regi , tanquàm præcellen-
ti , Ducibus , tanquàm ab eo missis ad LAUDEM BO-
NORUM : quod Sacri Codicis monumentum undiquè
quadrare videtur Regiæ menti , quæ in hac regali
funebri sollemnitate extremum duorum Civium
diem , summis cumulandum præconiis , exquirat , qui
animi fortitudine , suorumque gestorum memoria
patriam cohonestarunt . O nos Beati , felicissima
terrarum orbis Civitas , si tanti Regis vestigiis inhæ-
rens , egregios sibi cives , illustria facinora , æquis
hono-

honoribus exornanda constituit. Quam quæso Divinitatis Imaginem mortale hoc nostrum proferre potest expressiorem præ ea, quam Regis nostri Animus, gesta, atque conatus, nobis in suæ moderationis vestibulo conspicuam, tam vividè adumbrarunt, dum tot Populorum regimina, hisce fundamentis, apprimè jactis, firmanda esse, censuerit. Atque id quidè ex hoc uno Dignitas vestra, Sapientissimi Proceres, agnoscat, quod, etsi cui subtilius disputari videbitur, apertiùs rem concludere fateatur; necesse est. Id enim omne, cui Deus totus est, sive ut æternæ fecunditatis Principium, sive ut ejus, quod tempori aptavit, Causa, ineffabilis laus est Bonitatis: iccirco Regius Psaltes neminem invenit, nedum qui loquatur Potentias Domini, nempe quæ facere potest Deus, sed neque qui auditas faciat omnes ejus laudes, omnia videlicet opera, quæ meritò laudes nuncupare videtur; opus enim, quod est undiquè bonum, laus est Bonitatis; Deum igitur, quàm simillimè exprimimus, cum id, quod agimus, laus est Boni. Nil ergo nobis optabilius evenire potuit ad virtutis incitationem, qua sola Duce homines veræ laudis apicem attingunt, nisi quodd in Principe tantus semper crescat Bonitatis ardor, ut ejus cursus nulla cura, vel publica, vel privata præpediri possit, quin omnia ad BONORUM LAUDEM exquisita pervenerint. Et sanè auspica to credendum est Regis nostri cœptum, si Bonorum laudibus intentus, erga Sangrium, & Capycium prima sunt ejus meditamenta. Equidem si Carolum de Sangrio attendas, nil potuit Regiam indolem, ad

7

ad laudem Bonorum proham, morari, quin inter innumeros suæ ditionis laudabiles Viros, Carolus de Sangrio hac Regis benevolentia potiori jure fruatur. Sanguine enim clarus, ingenio excellens, virtute consumatus, eò sui gloriosum depinxit simulacrum, ut nil desit, quod in ipso admirentur præsentēs, nihilque, quod posterī imitentur. Ex Parentibus inter Majores, Potentiores, ac Meliores natus, educationem sortitus est diligentissimam, vitam duxit honestissimam, mortem oppetiit constantissimam, at melius in civium memoria vivit Veneratissimus; quando quæso nostro animo excidere poterunt incomparabilis Caroli gesta præstantissima? Vix enim quinque suæ ætatis compleverat lustra, Gnarus, sibi Patriam, pro animi sui robore nutriendo, nunquam opportunam fore, & militiæ, quam deperibat, nunquam occasiones nacturum, patriæ oblectamentis, domus commodis, amicorum officiis nil præpeditus, Cæsaris Aulam adiit; tunc præcipuè cum bellum turcicum in Pannonia cervicibus Christianorum minabatur, ibique primum militiæ nomen dedit. Utinam ò Cives hoc Caroli ingenium speculum foret iis, qui molliter nutriti, apud maternos lares puellascunt, & patriæ abscissum, veluti ostentum horrent; possunt homines pro lucris, & quæstibus faciundis maris, terræque periculis vitam prostituere; debent igitur, & saniori consilio, pro gloria his majora arripere, veluti Carolus de Sangrio, qui tredecim annorum curriculum in bello pannonico eò consilii in providendo, celeritatis in conficiendo, industriæ in agendo, ac
forti-

fortitudinis in expugnando, vel propugnando, feliciter traduxit, ut nequaquam sentiam in me tantam ingenii ubertatem, vel dicendi copiam, qua possim, universa ejus in Rempublicam Christianam militiæ munere promerita, nedum orando complecti, sed nec percensere numerando. Sub felicissimo Lotharingæ Duce inter Volones milites primùm adscitus, ea indefessæ strenuitatis in celeberrima Budæ expugnatione prima edidit gloriosa specimina, ut in una Equitum Loricatorum legione Dux fuerit statim renunciatus. Tantam quoque in memoranda Turcarum apud Pontem Esékum clade gloriam sibi comparavit, ut in Transylvanos pugnaturus destinatus, iisque feliciter subactis, Primi Statōris munus in eadem legione promeruerit. Ea est fors belli, vires viribus addere, facilis provincia, parta gloria majoris fortitudinis sibi parat incrementa, quod enim laude excrescit fama, eò vegetior subit animus; hæc quāvis omnibus obvia, releget tamen quisque in Carolo de Sangrio, cujus militare robur sub Duce Baviaræ in Tauruni expugnatione, tam nova sensit incrementa virtutis, ut Tribuni militum Loricatorum Legatus fuerit itidem à Cæsare renunciatus. Neque imparia sui roboris fuerunt ea, quæ gessit in Bulgaria sub Principe Badensi, cum in nova Turcarum clade, tum in expugnatione quamplurium illius regionis urbium, quarum custodia in hybernis probatæ Caroli fidei, ac experientiæ fuit demandata. Haud tamen eandem felicitatem nostræ copiæ insequenti anno senserunt; nam hostibus maximo numero irrumpentibus, adjunctis Oppidanorum

rum auxiliis, & urbes, in Bulgaria subactas, amiserunt, & deplorabilem Tauruni jacturam fecere. Admirati usque modò estis Caroli militare robur, amplior vobis datur ansa, ad ejus æquanimitem commendandam, qua, & illius Provinciæ damnum altiori spe consolabatur, & suarum jacturam farcinarum viriliter contempsit. Placuit tamen Cœlitibus, qui non sinunt usquequaque armorum justitiam deferi, ut deinde sub eodem Principe Badensi nullus fuerit modus Turcarum cædibus; quare deleta omnino barbara illa Gente cum suo, quem vulgò dicunt, Primo Visire, Cæsareæ acies internicinium bellum certarunt, nec non impedimenta quæque, ipforum castra, omnemque rem tormentariam, adjunctis opulentissimis promptuariis occuparunt. Hujus tam insignis victoriæ fama, ut ad Cæsaris aures pervenit, & ut insignem quoque Caroli operam in hoc conflictu cognovit, speciosissima aureæ clavis equestri dignitate ipsum insignivit. Immensum, & prope infinitum, quod Patriæ debemus, nunquàm possumus gratiis cumulatè repensare; Parentes charissimos, Vitam, Patrimonium, Honores, quibus nil nobis potest esse jucundius, soli Patriæ debemus; unum superat, quo hæc, & majora rependere possumus, gloriosis nempe gestis patriam illustrando. Quò igitur altiùs unius Caroli virtute Neapolitanum nomen in Germania ferebatur, eò se arctiùs præstantissimo Civi devinctam, communis patria fatebatur. Non fert animus patientiam vestram pluribus morari, nec laxius mihi tempus, nec longiùs proferre sermones, concessum

B

est;

est; nam si meæ, erga incomparabilem Carolum, indulgentiæ, vellem facere satis, deberem fusiori oratione ad memoriam vestram revocare præclara, quæ gessit in Varadini deditione, pro Tauruni recuperatione, sub Duce Crojensi frustra tentata, in Pattervaradini expugnatione sub Comite Caprara, quantis insuper se insigniverit sub Electore Saxonia in Transylvania post luctuosam eam cladem, quam nostræ phalanges sub Comite Veterano sustinuerunt. Ardua, quæ molitus est in obsidione themesvari, cujus perpetuæ munitiones, ac operosæ hostium machinationes Nostrorum impetus, non sine tamen difficili negotio, propulsarunt. Cogor demum, quanvis invitus, filere, quantum improbi laboris insumpserit sub Faustissimo Principe Eugenio Sabaudia, præcipuè in ea sanguinolenta Turcarum occisione, in qua eò gloriæ nostræ ventum est, ut non solum Primi Viriis cæde, sed & opprobriosa quoquæ Turcarum Imperatoris fuga, fuerit obsignata; donec tandem hostes, præ tot bellorum adversis eventibus laxati, inducias à Cæsare impetrarunt, quibus initis, tredecim annorum exantlatos Caroli labores, amplissimo tribuni militum honore, titulo, ac expectativa, ut vocant, Cæsaris munificentia decoravit, adjectis pro eo munere consuetis stipendiis, quibus solis contentus, hostium exuviis parcere, ipsi erat sollemne. Nulla tunc igitur in Pannonia evenerunt ardua belli facinora, quibus corpore, & animo non adfuerit Carolus, quem exterrere non valuit, semel in capite, iterumque in aure sinistra graviter ab hostibus vulnerari, eto-

nim

nim quia in eo bello vitam consecrare , pro religione putabat , vulnera suscepta , ad majora arripienda , fuerunt irritamenta . Cœlesti tamen munere factum puto , ut è tot , tantisque in eo bello susceptis periculis , vivus Carolus evaserit , ad majora servandus pro suæ patriæ felicitate , quam non privato studio , non incertis rumoribus adactus , sed suprema Jura vindicaturus , moliri pro viribus cœpit ; quod equidem , etsi fortiùs aggredi , quàm feliciùs absolvere potuisse , ostendit eventus , non audaciæ sanè , sed potiùs temporum iniquitati vertendum id esse , non est qui nesciat : infestior enim vis , vehementi illius temporis acta cupidine , volucrum sententiam hominibus sæpius subministrante , longè aliter , quàm belli jura paterentur , decernendum , adnixa est : quapropter consiliis , re infecta , patefactis , violenter arreptus , hostilem manum æquo animo tulit ; imperterritus tamen , quanvis & inauditus , pro patriæ meditatam propitiori commendans consilio , magna sui nominis gloria , magnaque erga Æternum Numen religione , potentioris gladii licentiam fortissimo pectore sustinuit . O Christianam Caroli Constantiam , quæ mortis superans trepidamenta , nec mortem , nec genus sensit mortis . Horreant sanè mortis spectrum , qui proprium fœdatae vitæ nomen sciunt , fore sui funeris Præconem ; sentiant mortis terricula , qui pollutas sui Posteris relinquunt imagines ; at verò qui conscientiam benè actæ vitæ , multorumque benefactorum recordationem sentiunt jucundissimum , veluti Carolus Sangrius , mortem ipsam à

corporis servitute gratiosam putant manumissionem. Hoc unum minimè reticendum. In extremis suæ mortis angustiis, in eo luctuoso discrimine, in quo & fortissima pectora opplentur pavoribus, invictus Carolus, totus Deo, totus suæ animæ, Religiosis Deiparæ Redemptionis captivorum Sodalibus, quos Viennæ colebat, sui peculii partem ultimis, ut potuit, properatis tabulis, legavit. Non nova tamen Illustrium Sangriorum erga Sacra loca liberalitas, cujus enarrent alii, & laudent innumera, quæ sentiunt, exempla. Ego quas in meo Ordine hujus Illustrissimæ Gentis ampliores conspicio munificentias, ingrato silentio præterire non debeo. Recolendæ memoriæ Oderisius de Sangrio, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Casini Abbas amplissimis Toparchiis idem Monasterium donavit: Oderisium imitatus prope finem undecimæ seculi Comes Berardus de Sangrio, & ditissima latifundia adjecit. Haud tamen mirum, nam si Sangriorum soboles, postquàm ab Arnulpho Burgundix Duce recisa, Italiam cœpit illustrare, ob præclara ejus gesta, & fœdera cum Principibus Longobardis obtinuit, non solum amplissimum Marforum Comitatum, verùm etiam omnem illius regionis tractum, quem alluit Sangrus, à quo familia hanc novam nomenclaturam accepit, æquum fuit, ut Deo, universæ Terræ Domino, aliquid sui amplissimi Patrimonii consecraret. Avitam igitur gloriam, & munificentiam Sangriorum, & ære, & sanguine Carolus non obsignavit, sed veluti à Posteris omni ævo refricandam, voluit renovatam. Sed
hæc

hæc quævis illustria , omniumque Gentium admiratione digna videantur , haud tamen imparia , & æquè omnium linguarum vocibus celebranda , sunt ea , quæ nostra ætas in fortissimo Josepho Capycio est admirata : unde jure factum , ut Regia Pietas , quos agnovit virtute Pares , paribus quoque voluerit honoribus insignire . Non hîc clarissimas Capyciorum laudes commemoro , neque hujus Illustrissimæ Gentis gesta percurrere , animus est : longum enim esset , & ab instituto alienum , unam , quæ octo jam sæcula magnarum undequaque virtutum curriculo emensa , Ecclesiam , Patriam , Italiam omnem gloriofis facinoribus , quâ pace , quâ bello complevit , continua gestorum serie vobis referre ; nec meum est quicquam addere famigeratis monumentis , quibus eam exornarunt tot omnigenæ historiæ Scriptores . Quem enim , si optio mihi fieret , possem vobis ex innumeris Capyciis illustriorem Corrado Virum commemorare , quem inquam Bernardo celebriorem . Primus equidem Atripaldæ , aliorumque oppidorum Dynasta , pro Manfredo , ac Corradino Siciliæ Moderator , tam constanti erga suos Reges fide , ac strenuitate Neapolitanum Regnum invasit , ut Gallorum imperium in summum adduxerit discrimen . Alter ex Hierosolymitanis Equitibus Melitensem Insulam , obsidio cinctam , in libertatem asseruit , quæ , & clariora in hac Sacra Æde pro Gentilitiis , æterno Civium documento , patefcunt . At vetera hæc , & his majora mittimus ; non enim , ut , vel virtutes , vel erga Germanos , Austriumque Genus Josephi Capycii indolem , vestigemus , majorum

rum titulos , vel imagines recolere opus est ; fat erit , ut id assequamur , ejus gesta , immortalitate donata , summo velut digito leviter attingere . Acre quidem , quod natura habuit , semper excoluit ingenium , memoria aded firma , & diuturna , ut in rerum oblivionem rarè incideret , & quod multò magis est admirandum , Hispano , & Gallico idiomati theutonicum brevi temporis intervallo scitissimè addidit . Bonarum artium , ac literarum studiis , latino , Italoque sermoni intentissimus , adedut non sine animi mei voluptate , vix adolescentiam Emen sum , sæpius audierim de his omnibus acutissimum depromere judicium . Res politica ipsi familiaris , quarè in meliori historia eruditus Amicorum conventus lepidè concinnabat . Hæc in Josepho Cappycio ingenii promptitudo , & facilitas , cæterùm hæc omnia animi fortitudo superabat . En Cives , quantopere literarum exercitatio , non modò ornatu Nobilem Virum compleat , sed & animi robur , quàm maximè excitet , ac firmet . Indole equidèm abra sa nascimur , ea tamen nativa fœcunditate , ut quotidiano gravida semine Idearum , quas mens ipsa , Divini luminis facula , vi cogitationum implantat , ejus reddat naturæ fructus , quos ex seminibus concepit , quo fit , ut si fortè hanc vim nostri animi Illustris Sanguis veluti insuccaverit , ex arcto , reciprocoque Spiritus , & Corporis respectu , quis abnuet , ed impensius excitari virtutum formas , quò nobiliores traxerunt in nascendo propagines ? Tanta igitur literarum venustas Josephum Cappycium ed pellexit , ut ipsis libenter indulgens , & ex-

poli-

politam sui reddiderit mentem , & ad fortem animum sibi comparandum , quammaximè adjuverit. Injurii igitur profectò essemus , si ipsi tantum non impertiremur laudis , quantum fortissimo , & sapientissimo homini debetur . Præ cæteris itaque satis exploratum habuerat , animum ad pericula paratum , si sui cupiditate , non communi impellatur utilitate , nullam fortitudinis gloriam , sed potius audaciæ notam referre . Ea namquæ animi elatio , quæ cernitur in periculis , ac laboribus , ne in vitio sit , nec iustitia vacare , nec pro propriis commodis , sed pro communi salute pugnare debet . Hanc genuinam fortitudinis ideam Josephum Capycium animo suo semper retinuisse , satis indicavit extremus ille exitialis dies , quo furentis invidiæ insidiis laceratus , ingenuo pectore , quanvis immaturo facto , pro communi Patriæ bono , gloriosa occubuit morte . O post Hominum memoriam cordati Civis præclarum specimen ! ubinam Gentium tam gloriosè , tam severè fuit unquàm patriæ litatum ? Si extinctum dolemus Civem , cujus vita sociam habuit virtutem , mors comitem gloriam , quis erit tam duri cordis , qui nostrum non compatiatur cordolium ? Nam si quandoquæ humanæ indulgendum est imbecillitati , ut obitum eorum , quos charos habemus , consolari conemur , vel funeris curatione , vel sepulture humanitate , vel pompa exequiarum , quæ magis sunt solatia Vivorum , quàm subsidia mortuorum , potiori conniventia hæc , & majora sunt toleranda , si fortè bonæ expectationis juvenis in ipsâ adolescentiæ flore morte rapiatur acerba ; parcendum

dum est itaque, si tunc planctus, gemitus, lamenta, quærelæ circumsonent; nam si in cæteris adversis non commoveri, constantiæ laus est; hujusmodi tamen funeris acerbitem non flere, non fortitudinis indicium, sed potius stupiditatis est vitium. Quis enim meritis Civis siccis oculis pati potest patriam afflictam, jacentem, ac prope fractam, hoc est, Bonæ spei Juvenem, vita defunctum, nisi fortasse pro suæ Patriæ commodis augendis, vel saltem exoptandis, omnem deposuerit grati animi Benevolentiam? At hæc, quamvis sic comperta teneamus, si tamen rationis ductum sequi velimus, non est, cur nos Josephi Capycii mortem lachrymis, vel alio demulceamus solamine; nam quanvis præpropera ceciderit sorte, sempiternum tamen, quod optimi Civis, reliquit monumentum, senectam jam prævenit ætatem. Ad quod quæso majoris laudis fastigium unquam pervenire potuisset, etiam si ultimam senectutem, nunquam interruptis benè gestis, obsignasset? Amor ille, quo patriæ felicitatem deperibat, nonne superat quotquot hominum celebrari possunt probatissima molimina? Amare equidem, si terrenum sapit, res est miserrima, tritum, & familiare loquor; ad id non ducimur, sed trahimur, licet voluptate, quæ etsi animum demulcere videatur, re tamen ipsa, molestia est gravissima. Boni enim, quo caremus, cuique conjungi cupimus, ardore ex-cruciamur. Quis igitur ultrò tot, tantisque velit se immiscere cordis erumnis, nisi sui tantum concupiscentia inflammatus? commendant iccirco sapientes Viri amicabilem amorem supra eum, quo vel nos, vel
nostra

nostra diligimus compendia, & jure meritis; amicus enim nulla sui, sed tantum alterius gratia, hanc durissimam amandi sustinet conditionem. Jure igitur majori merito commendabilis est amor, quo Josephus Capycius suae patriae inhiabat felicitati; Perfectissimo etenim illi propemodum assimilatur Amori, qui, juxta Augustinum, non aestuat indigentiae siccitate, sed magis profluit Beneficentiae ubertate. Quantam igitur laudem promerentur ii, qui Cives, Sacra, Aras, Leges, Libertatem, Fasces, Magistratum, Forum, Agros, Fruges, uno verbo, qui Patriam amant, tantam quæso, ne fortissimo vestro denegatis Capycio, qui tam vehementi erga vos, & Patriam exarsit amore. Amor patriae in nostro Juvene iterare pepulit, periculis undequaque plenos, Germaniae accessus, Viennensem Caesaris Aulam frequentare, & nec sibi, nec suis fortunis parcens, majora, quæ potuit, pro patriae felicitate enixè tentare. Quanti verò ponderis fuerit Josephi Capycii erga Patriam Beneficentiae studium, ex hoc uno, ut cætera mittatis, A. A. penditote. Arbitrari mihi fortasse, dum Gloriosissimum Caesarem felicis memoriae Leopoldum audistis erga Capycium Benevolentio-rem, hac arrepta occasione, vel sui, vel suorum ipsum inhiasse fortunarum incrementis; haud equidem; sed Patriae amantissimus, pro Patria solum supplices porrexerat preces, easque favoribus præcipuis, gratiis, ac beneficiis à Caesaris munificentia aspexit cumulatas. Macæ virtute optimo Civis, quid ultra exoptas? tutè dormias; breve equidem Vitæ curriculum invidia tibi circumscripsit; immensum tamen Gloria, qua inter Majores tuos veluti nitidissimum splendes

C

Astrum.

Astrum. Fortissimis quibuscunque ad hanc diem Viris insignem sui temporis Neapolitanum Catonem, celeberrimum, inquam, Marinum Capycium, inter tuos Majores quàm maximum, vel certè exequandum, vel omnino præferendum censuimus, sed tua virtute, tuisque gestis superatum, fateamur, oportet. Ille etenim, cui Caroli Primi Andegavenſis victrix causa non placuit, sed magis victa Corradini, in ea luctuosa tanti Regis clade, fortunis omnibus spoliatus, vitam tamen servans, tutum Germaniæ adivit asylum. At Tu & fortunis, & vita orbatus, pectore invictissimus, inclyto tuo Regi Regnum affectasti. Tanta igitur, quæ ex re ipsa uberius magis defluxisse, quàm Oratoris arte eloquentius emerſisse, cognoscitis, augustam quidem Ipsorum in nobis gignunt Ideam, prægrandem conciliant venerationem, inclytum reddunt eorum nomen, & famam; non adhuc tamen ipsorum gloriæ apex, non laudis culmen, non encomiorum fastigium satis decorari videtur. Superest vel in nostris præclarissimis Viris, laus supra omnes laudes commemoranda. Si fas esset, & non vererer, ne putaretis, me velle eos Apotheosi donare, libenter, ac tutè ipsis permetterem, quod Tertullianus quondam, Christianorum Tyrannos objurgans, pro Sanctis Martyribus sic fatebatur: Nequicquàm proficit exquisitior quæque crudelitas vestra, Plures effici-mur, quoties metimur à Vobis, semen est sanguis Christianorum; quod equidem nostris eximiis Viris undiquè appingi posse videtur. Nam cæteri hominum, quavis fortitudine præditi, non militum turmas possunt vincere, nec gestorum semper exerere spectacu-

Etaculum, neque fax fortitudinis possunt quovis tempore depromere facinora, aut referre palmas, vel triumphos decantare. At verò Sangrii, & Capycii sanguis semen est triumphorum, semen est fidelitatis, semen est palmarum. Ipsorum etenim constantissimæ mortis recordatio sanè non hominum corpora profligat, non cum hostibus congreditur, non coram experitur, sed magis strenuè, ac insueto modo superat fortissimos animos, quotquot sunt, hominum, in Amplissimo Regis nostri dominatu. Nanquè ausim dicere, si fortè in nobis deficeret is, quem cum luce hausimus erga clementissimam Austriorum sobolem, obsequentissimus amor, sola recordatio sanguinis, quem nostri præstantissimi Viri, pro Rege, Patriæque felicitate, fuderunt, satis esset, ad quævis ardua pro tanto nostro Principe arripienda. Tanti enim est virtutis recordatio, ut ejus pulcherrima species, & animum inflammet, & ad imitamentum alliciat. Quod res ita sit, Vos, qui unà mecum funeri astatis, testes volo, fortissimi Cives. Quoties vobis Capycii, & Sangrii occurrit phantasma, nonnè veluti impatientes velle-tis, quævis gravissima pericula subire, hostium turmas perdere, legiones metatas exturbare, glomeratos aggeres æquare, Cohortes, vel fundere, vel exarmare, Dominatus fines prolatare? id vos omnes velle, præstitus virtuti honos, fateri, compellit. Quoties ad eorum constantem fidelitatem animum advertitis, nonnè minimi faceretis, fortunas, domus, fasces, natos ipsos, ipsam vitam pessum ire, modò cuncta ad Regis nostri felicitatem colliment? me velle confiteor, nec me coram hoc vos renuere, fas est; vultus vestri an-

xii, dum hæc commonefacio, aures arrectæ, oculi intenti, silentium, quo sitienter auscultatis, satis, indicant, Sangrii constantiam, Capycii fortitudinem, ed vos delectare, ac animum voluptate titillare, ut in vobis sentiatis, erga tantos Cives amore concuti, ac eorum æmulatione interiùs excitari. Desinat igitur nostrorum Civium, vel laboribus, vel Regiis, ob tantos labores, honoribus, invidere, qui, non æquis virtutibus præornatus, talia peregisse, molestius admittatur. Nec suadentem contemnat; præstantissimorum potius Civium inhærere vestigiis, atque eos, qui constantissimo ob patriam interitu invidiam superarunt, imitari non prætermittat; nec tædeat, dum funebria contemplatur, vel sanguinem intueri; sanguis enim eorum semen profectò est, quo in nobis erga Sapientissimum Regem nostrum CAROLUM semper germinant amor, devotio, fides. Et quidem jure meritò; quando, quæso, A. A. excogitare poteramus tantum erga nos Regiæ Magnanimitatis indicium, ut antequàm Neapolitanorum terras occuparet (occupaverat jam longè antea animos, corda, & pectora) prima inciderit cogitatio, dignos, præstantesque Neapolitanos maximis honoribus cumulandi. In primis ejus ad nos missis epistolis, nulla de propriis commodis mentio, nulla de iis multis, quæ novis imperiis veluti leges præscribuntur inviolabiles, sed quia erga nos totus, hujus publici funeris institutio, placuit, ut esset regnandi initium, & primum suæ Beneficentiæ specimen. Eja agite concives, & luctuoso, cui adestis, officio, fas sit, & animi gaudia congeminare. Quid enim, per vestram fidem, Deus optimus maxi-

maximus nobis potuit concedere suavius, quam Re-
 gem, qui totus intentus sit ad LAudem BONORUM;
 hoc satis est, ut in omni suo dominatu virtus quoti-
 die invaleseat, vitium arescat; plurima enim vident,
 ut sperent Boni; vel eadem argumenta sunt, ut per-
 horrescant mali. Clarissima hæc igitur, & præstantis-
 sima, quæ primoribus labris libavimus, Regi nostro
 Præcellenti (ut Divini Oraculi verbis utar) felidem
 utique nostram commendant subjectionem; at verò
 nunquam satis celebrabitur ejus sedulitas, qua ad
 LAudem BONORUM summos Viros misit Duces, in
 quibus motum candor, officiorum suavitas, comitas,
 affabilitas, vitæ probitas, erga fontes severitas, in re-
 bus agendis promptitudo, & dexteritas, & Regiam
 extollunt ad LAudem BONORUM missionem, & nomi-
 nis nostri gloriam quàm maximè decorant. Felix igitur
 Josephi Capycii, & Caroli de Sangrio memoria,
 si præ cæteris, quæ feliciter obtinuerunt, id quoque
 accessit, ut, ad ipsorum laudes celebrandas, amplissi-
 mis Regis Epistolis excellentissimum sortiantur Prin-
 cipem Wirricum de Daun, S. R. I. Comitem, ac mili-
 tum Tribunalum, Aureæ Clavis Equitem Augustum, Rei
 tormentariæ pro Cæsare Præfectum, ac unius peditum
 legionis Chiliarcham, nec non pro Catholica Majestate
 in Regno Neapolitano Archistrategum, ac Proregem
 Vigilantissimum. Tanto Viro, tot titulis, imò tot ti-
 tulorum meritis Clarissimo, hujus publici funeris, ve-
 luti postliminio reddituri, concredita est provincia,
 nec immeritò: res etenim Magna maximo inter Duces
 debuit esse curæ. Neque inauspicatò tanti Ducis mis-
 sionem factam puto. Etenim si Carolus de Sangrio,
 & Jo-

& Iosephus Capycius, gloriosissimam necem pro patriæ felicitate occumbentes, felicem tamen patriam non aspexerunt; æquum est, ut ipsis iusta parentalia restituat Comes Wirricus, qui felicitatem patriæ restituit: quod, ne quorundam mente fortasse excidere contingat, quod temporis edacitas non pertingit, ac ne longinqua commemorem: sola propugnatione Augustæ Taurinorum, Gallorum exercitu, tum maximo apparatu, tum Imperatorum fortitudine, robore militum, splendore armorum potentissimo, diu obsessæ, de Wirrici nomine nulla unquam ætas conticescet. Ex Taurinorum etenim eventu, ut res docuit, non modò Transpadanorum, sed & totius Italiæ, imò & meliorum Europæ Provinciarum casus pendeat, vel libertas. At fortissimi Wirrici robur, virtus, auctoritas, felicitas, fuis Gallorum copiis, & Cœlitibus faventibus, communes timores abegerunt, nosque nova Regis nostri Caroli inauguratione pristina reddiderunt felicitati. Nil igitur vobis, Constantissime Carole, Iosephe fortissime, in hoc honorario funere defuit. Adfuit sacerdotalis expiatio, Regis Pietas, Wirrici sollicitudo, Civium plausus. Una Oratoris defuit industria.

In Templi Vestibulo.

CAROLO SANGRIO

ET

JOSEPHO CAPYCIO

QVORVM

IN AVSTRIAM DOMVM PIETAS CONJVNKERAT ANIMOS
ET RES ADVERSAE INFELIX GENVS MORTIS AEQVARVNT

IN HOC TEMPLO

VBI FORS TVLERAT

VT IN FAMILIARIBVS SEPVLCHRIS OSSA CONTEGERENTVR

REGNO SEX POST ANNIS PARTO

CAROLVS III HISPAN. ET NEAP. REX

PIETATE PIETATEM COMPENSANS

VNO FVNERE PVBLICO

JVSTA SOLVI MANDAVIT

PRO FORTVNA LACHRYMAS ET PRO VIRTVTE LAVDES

FVNDITE MERITAS

CIVES

In

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

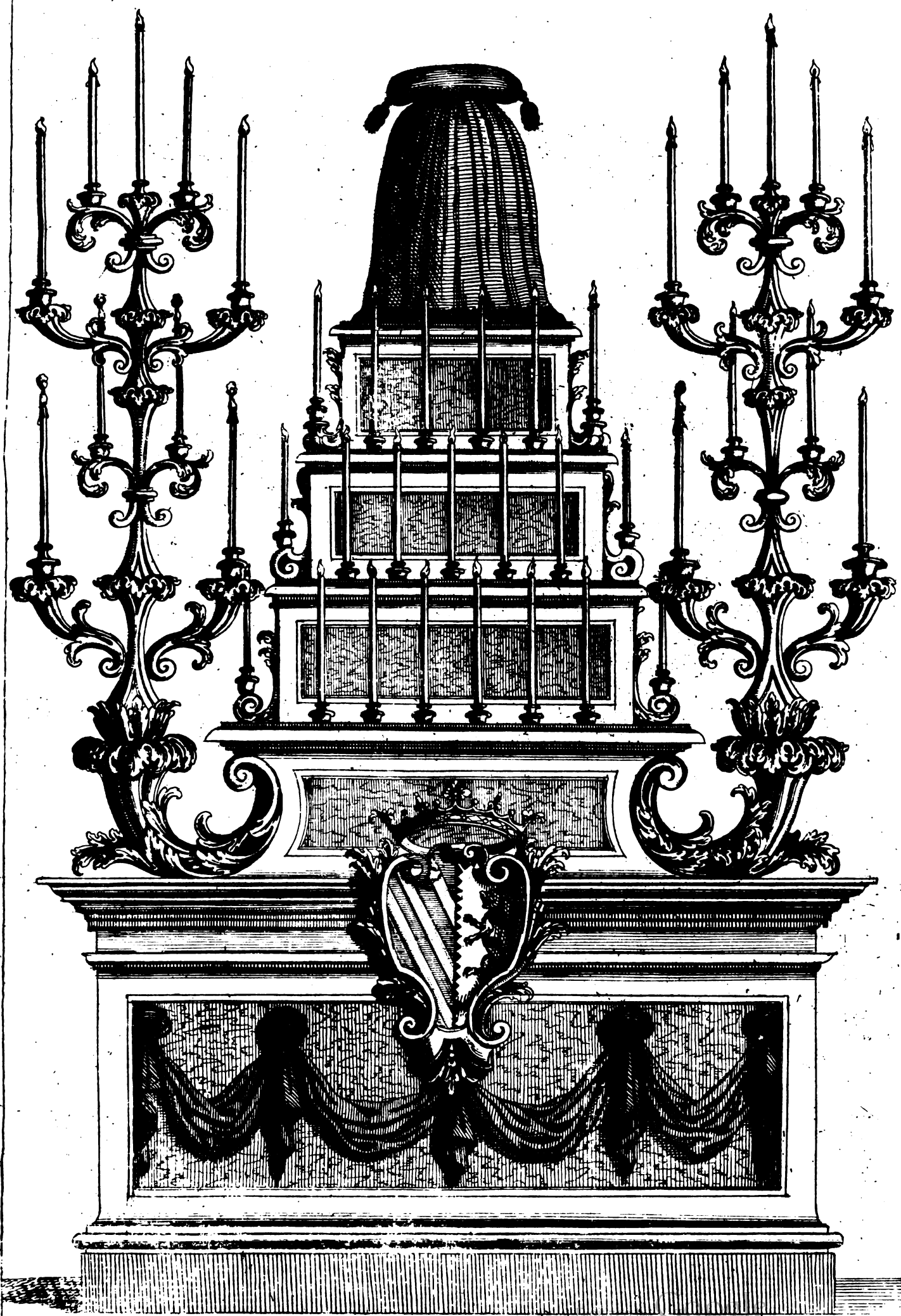
SECRET

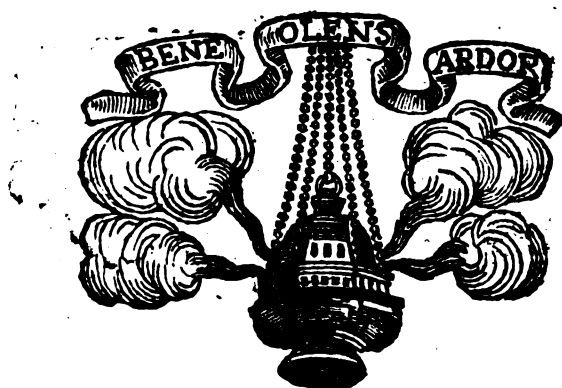

*In Tumuli Temporarii basi, qua Templi
Valvas spectabat.*

CAROLO SANGRIO

E SANCTOLVCIDENSIVM MARCHIONIBVS
APVD LEOPOLDVM AVG. FIDE PRAECIPVO ET IN
BELLO PANNON. VIRTUTE MILITARI IN PRIMIS PROBATO
QVOD SANGVINE CVM VITA PROFVSO NEAP. REGNI
VINDICIAS CAROLO AVSTRIO CONFIRMARI
PIENTISS. PRINCEPS VBI PRIMVM NEAPOLITANOS
IN DITIONEM ACCEPIT A PIETATE IN MERITVM
DE SE CIVEM REGNV M INAVSPICATVS EX REGIO
AERARIO HOC FVNVS REGALI QVAM SPECTAS
MAGNIFICENTIA INSTRVCTVM A FORTISS. VIRO
WIRICO COM. DAVN. SVMMO GERMAN. EXERCITVS
IN EXPEDITIONEM NEAP. DVCE TVM VICARIO
REGNI MODERATORE CVRANDVM INDIXIT

D

In

*In ejusdem Tumuli basi e regione
Altaris.*

JOSEPHO GARYCIO.

E. ROFRANENSIVM MARCHIONIBVS.

JUVENI IN CAPESSENDIS CONSILIIS MAGNANIMO
IN PERICVLIS SVBEVNDIS IMPERTERRITO FIDE
TACITVRNITATE CONSTANTIA SATIS SPECTATO
CVJVS DVM REGNVN NEAP. CAROLO AVSTRIO
PRINCIPI VINDICARET ADVERSA FORTVNA
INCOEPTVM OPPRESSIT NON ANIMVM VT QVI
VNVS CONFERTO INFESTOQ. ARMATORVM GLOBO
CIRCVMDATVS CEDERE NESCIVS LIBER OCCVBVIT
STVDI IN DOMVM AVG. ET VIRTVTIS ERGO

SVPREMA OFFICIA

San-

Sanctius hos cineres, prae quam Agrippina ferebat.

· Casta viri, CAROLUS mente per arma gerit.

Estruit immo piis majus Rex Mausoleum;
 Quos merito ut tumulet, maxima Regna parat.

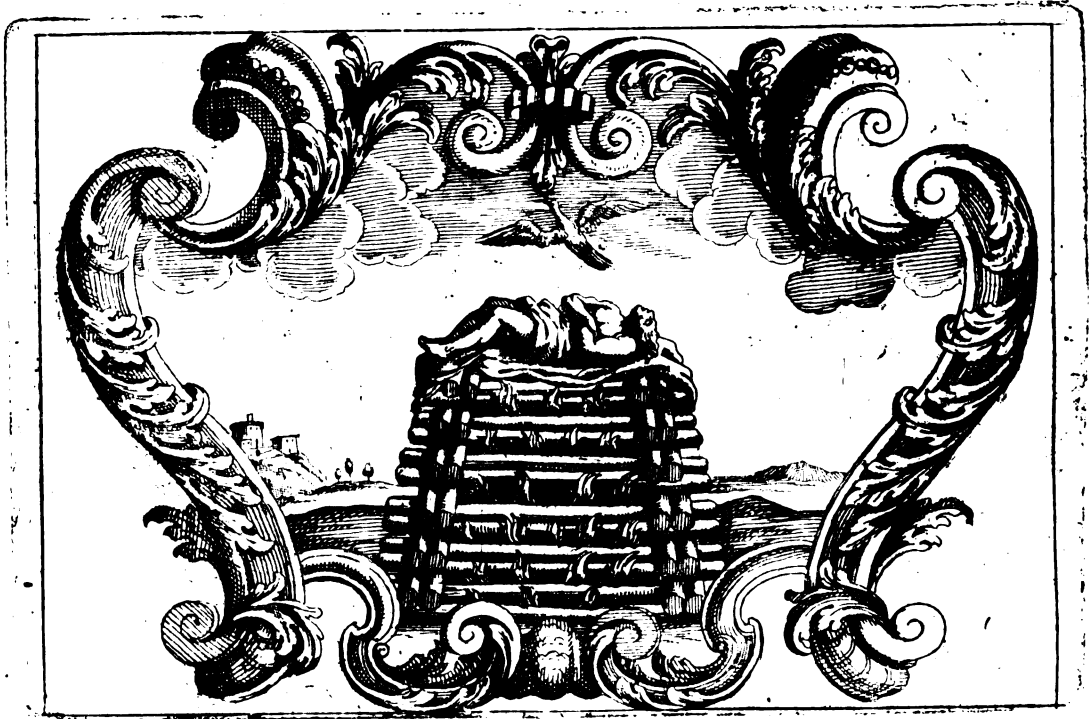
Rex

R *Ex vere Aeneades pietate insignis, & armis,
Seu manes placat, seu pia bella gerit.*

Caesa-

CAEsaris aſt ales Regina, Joviſque miniſtra

Verius ex iſto funere ſurgit ovans.

Sat

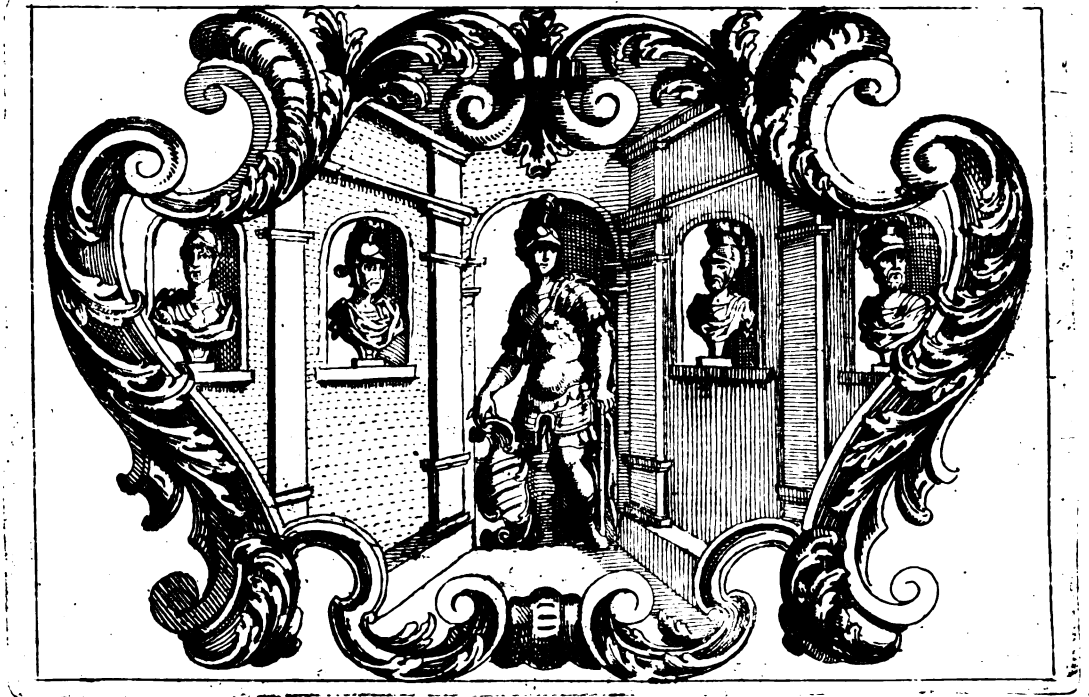

S At Capyn egregia virtute Capycius Heros
 Afferit Auctorem, Dardaniumque genus.

Indi-

I*ndiderat Genti Auctor dignum a sanguine nomen :
 Nam clarum Nati sanguine nomen babent .*

Con-

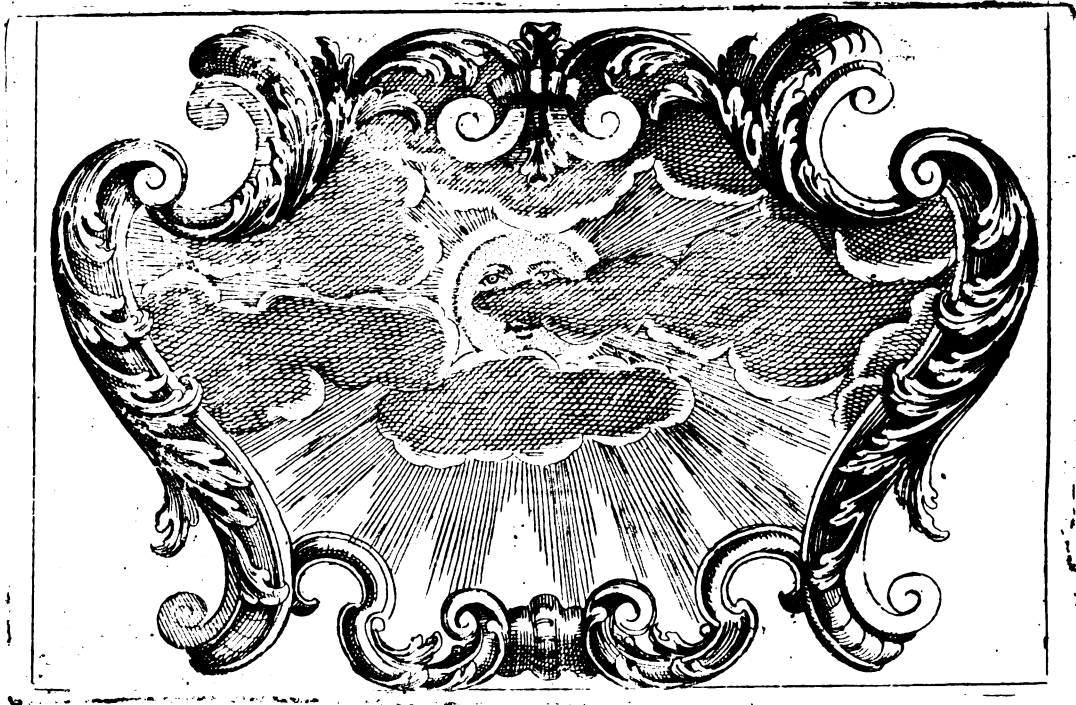
Constanti obtutu immenſe praeclara tueri.

Patria ſic virtus format utrumque virum.

E

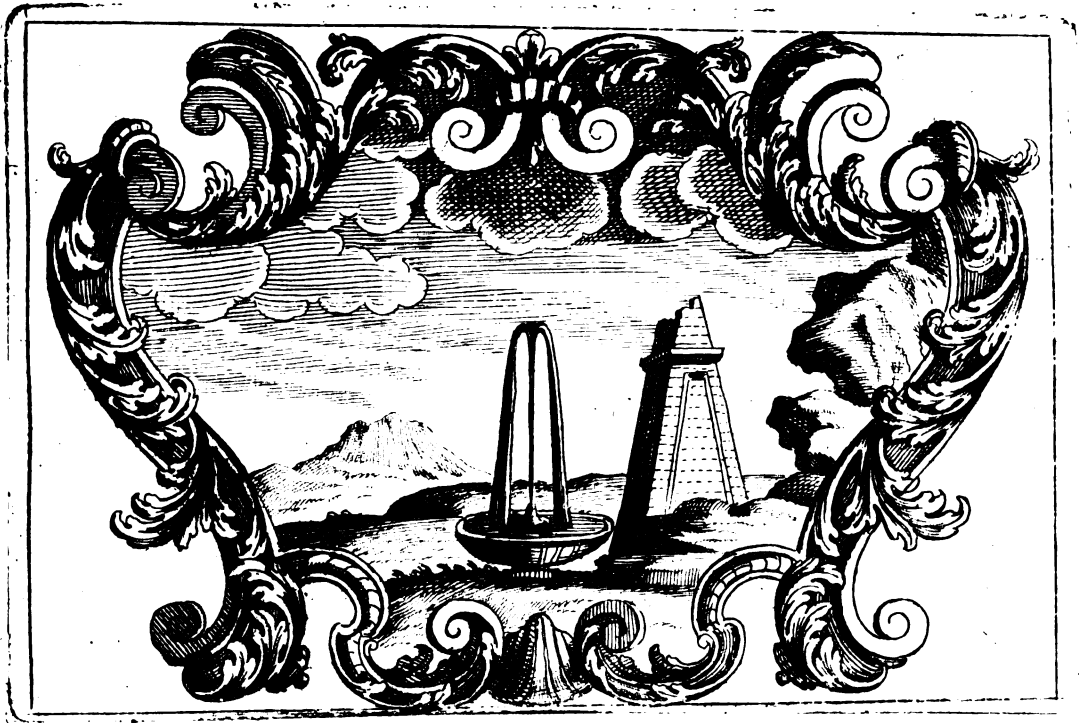
Gla-

Clarius ut splendet jubar inter nubila Solis,
 Adversis virtus sic nitet ista virum.

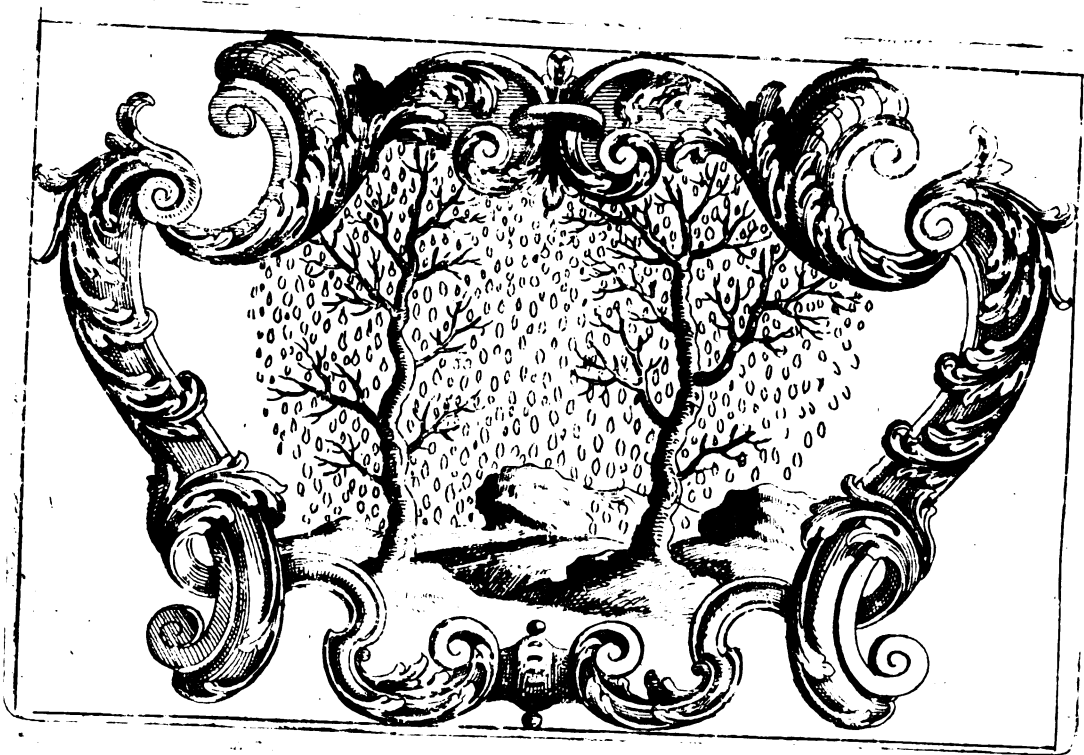

Non

Non secus istorum virtusque , fidesque virorum
 Hoc magis alta petit , quo magis alta cadit.

Summa hyeme exhorrent plantae, mox vere virescunt:

Fortibus oppressis moxque redibit bonos.

Pro

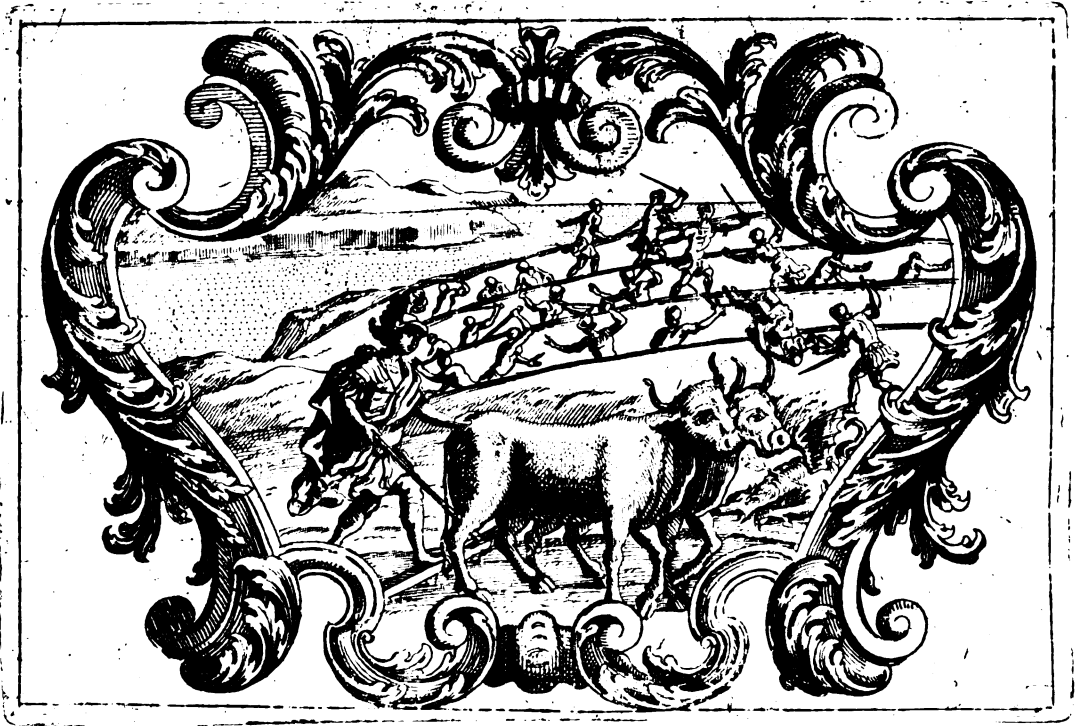

Pro patria gnatae vitam devovit Atrides :

At caput hic Regi vovit uterque suum .

At

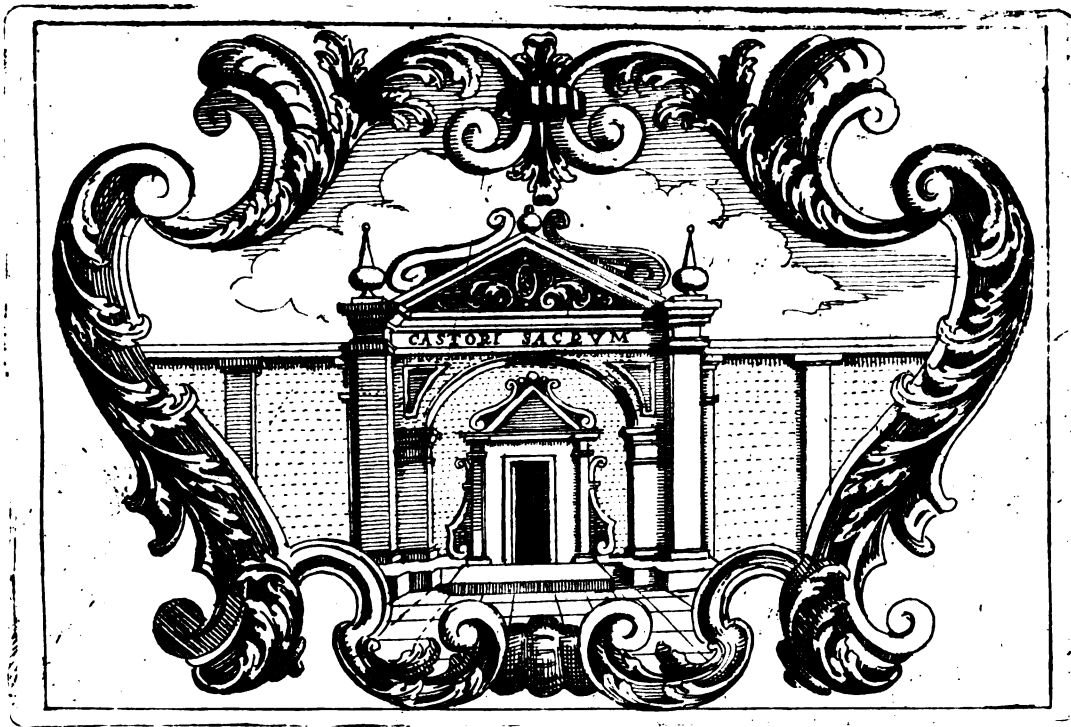

A *T fato. meliori istorum ex sanguine Cives*
Unanimes Regi, proveniuntque pii.

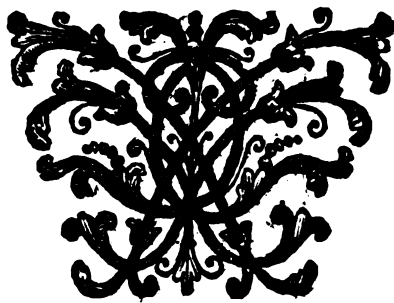
Pol-

Pollucis quoque erat quae dicta est Castoris AEdes:

Fit quoque Iosepho jussus bonos Carolo.

No-

Nobile par Juvenum baud aliter descendit ad Orcum:
Nec minus ad superos clarus uterque redit.

FI-

FIDE, ET ARMIS
 FUNDANTUR;
 PIETATE
 AUGENTUR.
 REGNA DIU DURATURA.

F

OFFI-

OFFICIA CIVIUM
PRINCIPEM
BENEFICIA REPUTARE;
QUID EST
MAGNO ANIMO GERERE PRINCIPATUM.

UBI

UBI
 PRINCEPS PRAESIT
 BONORUM CIVIUM PIETATE GRAVIS;
 IBI REGNI MAGISTRI
 BONORUM OMNIUM,
 EST REGNUM.

CIVIBUS,
NON SIBI REGNAT
LIBERALIS, ET MUNIFICUS PRINCEPS.

VIVIS
 REFERRE GRATIAM,
 PUDORIS;
 DEFUNCTIS VERO,
 EST
 ANIMI VERE GRATL

SU-

SUPREMIS OFFICIIS
 MERITORUM MANES VIRORUM
 PROSEQUI,
 QUAE EST
 VEL INFERIS
 LIBERALITATEM INFERRE.

NUS-

NUSQUAM LICET
 SINE FRUCTU ALIQUO GRATUM ESSE:
 UT NEQUEAS
 VEL SURDO DEFUNCTORUM CINERI
 REFERRE GRATES;
 QUIN VIVI
 AD BENE DE TE MERENDUM
 EXCITENTUR.

PU-

PUBLICA PRAEMIA
 SUNT
 PRECIA,
 QUAE
 VIRTUTIBUS STATUIT PRINCEPS.

PRAE-

PRAECLARE INCOEPTUM
VIRTUTI,
EFFECTUM DATUM
FELICITATI
TRIBUENDUM.

G

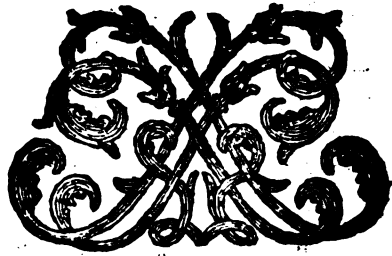
VIR-

VIRTUS,
 SI EI SE ADDATUR FORTUNA,
 NON RESPUIT COMITEM;
 SIN DESERAT,
 INSTITUTUM TAMEN PERGIT ITER.

QUI

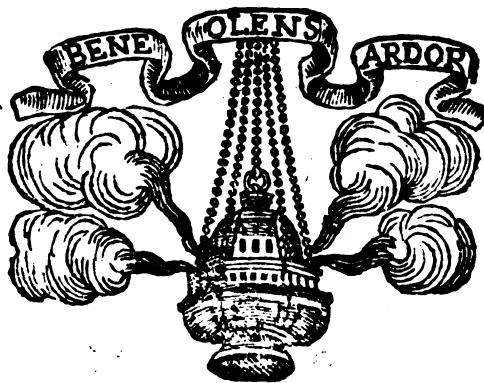

QUI
 DE CIVIBUS
 RATIONEM CONSILII,
 NON EVENTUS FORTUNAM
 REQUIRIT;
 QUAM PRAECLARUS,
 TAM RARUS
 EST PRINCEPS.

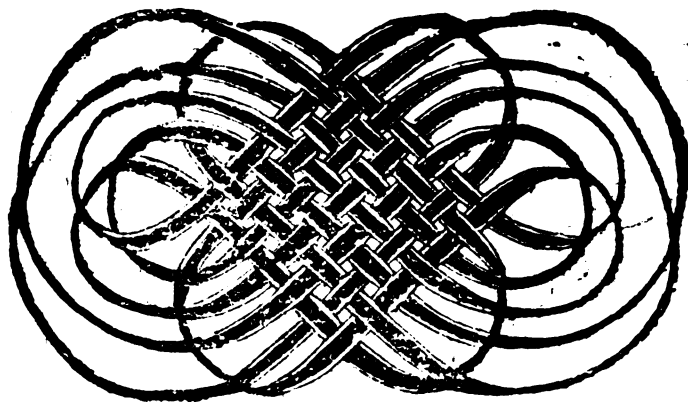
FASCES, ET IMPERIA
FORTIBUS VIRIS
FORTUNA ETIAM SUFFRAGATUR;
PUBLICA FUNERA
SOLA VIRTUS DECERNIT.

FU-

FUNERA PUBLICA
SUNT
FORTIUM VIRORUM
INTER HORRENDA MORTIS
• OBLECTAMENTUM.

QUID

QUID EST
PUBLICUM FUNUS?
LAUDIS TESTIMONIUM,
QUOD NUNQUAM VANI
ARGUERE POSSIS.

In Ara Sangriorum.

CAROLO SANGRIO

E SANCTOLVCIDENSIVM MARCHIONIBVS
 QVOD SVB INITIA BELLİ DE HISPANIENSIS IMPERİ
 SVGCESSIONE AVSTRIACI İVRIS VINDEK NEAPOLI
 ANNO elabect ALTO ERECTOQVE ANIMO MORTEM
 PERPESSVS SIT VT ET VIRI ERGA AVSTRIVM PRINCIPEM
 FIDES ET AVSTRII PRINCIPIS IN FIDOS SIBI CIVES
 GRATVS ANIMVS OMNI AETATI TESTATA FORENT
 REGNO NEAPOLITANO SEX POST ANNIS PARTO
 WIRICVS COM. DAVN. IN EXPEDITIONEM NEAP.
 SVMMVS GERMANICI DVX EXERCITVS DEIN
 REGNI MODERATOR VICARIVS EX CAROLI AVSTRII
 III HISPANIARVM ET NEAP. REGIS DISERTO
 DILIGENTIQVE İVSSV HVNC TVMVLVM PVBLICO
 PRIVS FVNERE ET QVAESİTIS HONORİBVS ELATO
 EXTRVENDVM CVRAVIT.

In

In Capyciorum Sacello.

JOSEPHO CAPYCIO

E ROFRANENSIVM MARCHIONIBVS

QVOD INEVNTE BELLO DE HISPANIENSIS IMPERII
 SVCCESIONE NEAP. AVSTRIACI IVRIS ASSERTOR
 ANNO clbccc IN APENNINO ADXXX AB VRBE
 NEAP. LAP. MORTEM FORTITER OPPETIERIT
 QVO ET VIRI ERGA AVSTRIVM PRINCIPEM FIDES
 AVSTRIIQ. PRINCIPIS IN FIDOS SIBI CIVES GRATVS
 ANIMVS OMNI MEMORIAE COMMENDARETVR
 REGNO NEAPOLITANO SEXENNIO POST RECEPTO
 VIRICVS COM. DAVN. IN EXPEDITIONEM NEAP.
 SVMMVS GERMANICI DVX EXERCITVS DEINDE
 VICARIVS REGNI MODERATOR A CAROLO AVSTRIO
 III HISPANIARVM ET NEAPOLIS REGE ID DISERTE
 AC SEDVLO IVSSVS HOC SEPVLCHRVM PVBLICE
 PRIVS ET QVAM HONORIFICENTISSIME FVNERATO
 EXCITATVM CVRAVIT.

AD TUMULUM
JOSEPHI CAPYCII
FRIDERICI PAPPACODAE

E Pyxuntinorum Marchionibus,
Et Centulanorum Principibus.

Magnificum hunc tumulum violis ne comple, viator,
Pectora non planctu, non oculos lacrymis.

Capycius quando unquam fuit hîc tumulatus Josepb,
Quando habet in cælis, & super astra locum?

Certe hîc sunt cineres. Cineres, non ille sepultus.
Josepbne, an cineres illacrymandus erit?

Neutrum equidem: neq; quod sculptū est in marmore nomen
Vivet hoc: ipsa licet marmora deficiant.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 10
PART 1
1880

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 10
PART 1
1880

Österreichische Nationalbibliothek

+Z169078809

